

ikke være enig med den høitærede Finantsminister i, at en Gager, hvis Mellemførrelse for de høiere Classer er 500 Rd. og for de lavere Classer 350 Rd., kan ansees for fyldestgjørende nok, til at man deraf kan fordre Noget anvendt til Forsørgelse. Den Fordring, som han selv har stillet, at man billigviis kan fordre, at enhver Bestillingsmand har et saadant Udkomme, at han har noget Mere, end hvad der er absolut nødvendigt til det daglige Brød, fyldestgøres ikke ved de nævnte Lønninger, naar man da ikke vil forståe dette aldeles bogstaveligt, saa at de skulle spise Brød uden Smør, men vil have, at de skulle leve anstændigt og pænt. Jeg har havt en heel Deel at gjøre med de Mænd, der ere saaledes stillede, og det har altid været mig klart, at de ikke vilde kunne have, hvad der kan kaldes det daglige Brød, naar de ikke havde Resourcer andelstedsfra. Naar man erindrer, at de omtalte høieste Mellemgager ere 500 Rd., og at der til disse Pladser fordres juridiske Candidater, paa hvis Opdragelse til juridiske Candidater der rimeligviis er anvendt Summer, som idetmindste ere saa store, at den simple Rente deraf vilde være 500 Rd., og som derhos ofte først opnaae denne Stilling som Assistent efter i en Deel Aar at have staaet paa Aspirantlisten, saa maa man vistnok indrømme, at det er Gager, der ikke fyldestgjøre Finantsministerens egen Fordring, og at det er Gager, der ikke kunne taale nogen Decourt. Men endnu mere gjælder dette om Mellemgagerne paa 350 Rd., og jeg skal i saa Henseende særligt bringe i Erindring, at i et Lovforslag, som allerede har spillet en vis Rolle under Forhandlingerne idag, skjøndt det ikke har været for, men meget snart vil komme for, er for Kjøbenhavns Vedkommende 400 Rd. sat som det Minimum, der ikke kan taale nogen Slags Beskættning. Det er vitterligt, at 400 Rd. maa regnes for at være den Indtægt, der sædvanlig haves af Haandværksvende, Almuesmænd, Arbejdskarle, Bryggerkarle osv., og denne Indtægt er i hiint Lovforslag anseet for at være saa ringe, at den ikke engang under de nuværende extraordinære Forhold kunde taale en Beskættning af 2½ pCt. Der have vi altså en legal Definition paa, hvad der regnes

som nødvendigt til det daglige Brød, idet man ikke har vovet at lægge Haand paa nogen Skilling af den nævnte Indtægt. Men naar man ikke her i Kjøbenhavn — og alle de heromhandlede Embedsmænd findes jo særlig i Kjøbenhavn — har meent at kunne være bekendt at tage en Skilling af Folk med denne Indtægt som Indkomstskat under extraordinære Forhold, saa kan man ikke i samme Måndedræt sige, at Staten i Kraft af sin Overformynderret kan indeholde en Deel af den samme Indtægt til Forsørgelse, thi det er i Virkeligheden ogsaa en Decourt. Jeg vilde altsaa, dersom Sagen nu i Virkeligheden forelaa paa en saadan Maade, at den kunde finde en fri Afgjørelse, udtale mig derhen, at jeg vel finder Tanken i Finantsministerens Forslag meget smuk og rigtig, idet jeg maa være enig med ham i, at det vilde være factist og gjørligt nu at oprette en heel ny Kategori af pensionsberettigede Embedsmænd som et Udenvært udenom de nuværende, og at det altsaa ogsaa kunde være rigtigt at gjøre et saadant Forsøg som det foreslaaede, men at det kun burde gjøres paa den Betingelse, at paagjældende 5 pCt. blev givne som Tillæg til de Gager, der allerede uden denne Afkortning maatte forekomme En at være det absolute Minimum, et Minimum, som endda ikke vilde kunne strække til, hvad der under saadanne Forhold kan kaldes det daglige Brød, naar ikke Vedkommende enten havde eller kunde skaffe Resourcer paa anden Vis, af hvilke den at gjøre Gjæld ikke er den mindst sædvanlige.

Andræ: Jeg skal blot bemærke, at jeg ikke nogenstunde har indrømmet, at det heromhandlede Princip fandt en rigtig Anvendelse paa de Lovforslag, i hvilke det allerede er blevet indført. Dette har aldeles ikke været min Mening, og jeg har derfor heller ikke stemt for Bestemmelsen derom ved det Lovforslag, der for et lille Dieblit siden var til Behandling her. Jeg har ved den nævnte Leilighed som saa ofte ellers undladt at stemme. Man maa endelig ikke troe, naar der her er Genstemmighed for et Lovforslag, at min Stemme da ogsaa maa være med. Nei, den er meget ofte ikke med; det tør jeg med Sik-